

ROMÂNIA

DOSAR NR. UNIC 4046/3/2005
Dosar nr. vechi 411/2006

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI – SECȚIA I-a PENALĂ DECIZIA PENALĂ NR.417

Ședința publică de la data de 23 martie 2006

Curtea compusă din:

PREȘEDINTE NICULAE STAN
JUDECĂTOR VASILE BĂJAN
JUDECĂTOR GEANIȚA CRISTINA ARGHIR

GREFIER GEORGETA NICOLETA DONE

.....

MINISTERUL PUBLIC – PARCHETUL DE PE LÂNGA CURTEA DE APEL BUCUREȘTI a fost reprezentat prin PROCUROR – MIOARA MOȘOIU

Pe rol pronunțarea asupra recursurilor formulate de PARCHETUL DE PE LÂNGĂ TRIBUNALUL BUCUREȘTI și partea civilă BELIȘ VLADIMIR împotriva Deciziei penale nr.9257A din 29 septembrie 2005, pronunțată de Tribunalul București – Secția I-a Penală în Dosarul nr.4046/3/2005 (nr. vechi 591/2005).

Dezbaterile asupra cauzei au avut loc la termenul de judecată de la 20 martie 2006, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, ce face parte integrantă din prezenta și când Curtea, în temeiul art.306 Cod procedură penală, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru astăzi, 23 martie 2006, când a decis următoarele:

CURTEA

Prin sentința penală nr.996/04.07.2003 a Judecătoriei sector 2, în baza art.11 pct.2 lit.b rap.la art.10 lit.g Cod procedură penală, cu aplicarea art.122 alin.1 lit.c și art.124 Cod penal, a încetat procesul penal pornit împotriva inculpatului **VIERU SOCACIU RADU** la plângerea prealabilă a părții vătămate **BELIȘ VLADIMIR** pentru infracțiunea prev. de art.40 din Decretul 321/1956.

În baza art.346 Cod procedură penală, a obligat pe inculpat solidar cu partea responsabilă civilmente Fundația Cultural Ecologică „Maramureș” și Universitatea „Bogdan Vodă” la plata sumei de 500 USD la cursul BNR din ziua plății către partea civilă.

A obligat pe inculpat la 1.500.000 lei cheltuieli judiciare statului .

Pentru a hotărî astfel , instanța de fond a reținut că în cursul anului 1996, inculpatul, în calitate de profesor universitar la Universitatea Bogdan Vodă a realizat lucrarea științifică „Medicină Legală, Curs pentru Facultățile de Drept ”, editată la Risoprint Cluj Napoca , în care reprodus prin copiere paragrafe și chiar pagini din lucrarea „Medicină Legală ”apărută în coordonarea părții civile Beliş Vladimir în anul 1992 fără a indica opera originală și numele autorului , reprezentând un plagiat parțial.

S-a mai reținut că termenul de prescripție specială a răspunderii penale s-a împlinit la 02.11.2001, astfel că s-a dispus încetarea procesului penal.

Împotriva acestei sentințe au declarat apel inculpatul Vieru Socaci Radu și partea civilă Beliş Vladimir.

Partea civilă a criticat soluția atât pe latură penală, cât și pe latură civilă, considerând că în mod greșit s-a dispus încetarea procesului penal prin împlinirea prescripției speciale, deoarece infracțiunea continuă nu s-a epuizat nici în prezent , iar suma de 5000 USDD , față de cererea de 10.000 USD , nu este suficientă pentru repararea daunelor morale.

Inculpatul a solicitat achitarea sa, întrucât fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prev. de art.40 din Decretul 321/1956.

Prin decizia penală nr.1180/A din 25.10.2004 a Tribunalului București – Secția I-a Penală au fost respinse ca nefondate apelurile declarate.

Împotriva acestei decizii au declarat recurs inculpatul și partea civilă, invocând cazul de casare prev. la art.385/9 pct.17/1 Cod procedură penală.

Prin decizia penală nr.2468/R/28.12.2004 a Curții de Apel București, Secția I-a Penală, s-au admis recursurile declarate, s-a casat decizia și s-a trimis cauza pentru rejudecarea apelului .

În apel după casare, prin decizia penală 925/A/29.09.2005 a Tribunalului București Secția I-a Penală,s-a admis apelul declarat de inculpatul Vieru Socaci Radu ,s-a desființat sentința și rejudecând în fond, în baza art.11,pct.2 lit.a rap.la art.10 lit.d Cod procedură penală,a achitat pe inculpat pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art.40 din Decretul 321/1956.

În baza art.14 și 346 Cod procedură penală,a respins acțiunea civilă ca neîntemeiată.

A obligat pe partea vătămată Beliş Vladimir la 120 RON cheltuieli judiciare statului .

A respins ca nefondată cererea inculpatului de obligarea părții vătămate la cheltuieli judiciare .

A respins ca nefondat apelul declarat de partea vătămată Beliş Vladimir .

Cu ocazia rejudecării apelului, instanța a încuviințat efectuarea unei adrese către Academia Română pentru a se comunica dacă adresa nr. 2/21.01.1998 figurează înscrisă la această instituție și s-a verificat dacă raportul de expertiză fără număr din 22.11.2002 figurează în înregistrat în evidențele ORDA , la cererea inculpatului .

Partea civilă a solicitat audierea în calitate de martor a profesorului universitar academician Laurențiu Popescu pentru a da lămuri cu privire la emiterea adresei nr. 2/21.01.1998 .

Instanța de apel, pe baza analizei expertizelor efectuate și a textului de lege incriminatoriu, a ajuns la concluzia că fapta inculpatului de a prelua în lucrarea intitulată „Medicină Legală, Curs pentru Facultățile de Drept” un număr de 20 paragrafe din lucrarea „Medicină Legală ” apărută în coordonarea părții civile, nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prev. de art.40 alin.1 din Decretul 321/1956, întrucât textul paragrafelor în discuție, conform constatărilor expertului judiciare provine din literatura de specialitate și nu reprezintă un plagiat al unei opere de creație originală, de vreme ce conținutul lor este împrumutat de la alți autori, reprezentând adevăruri îndeobște cunoscute în fondul științific comun medicinei legale.

A mai reținut, din declarațiile martorilor Todea Florea și Sabău Smaranda că lucrarea în discuție a fost editată fără indicarea bibliografiei dintr-o eroare tehnico – umană , aceștia declarând că inculpatul a depus la tipografie o dată cu lucrarea și bibliografia , ceea ce face să nu se poată reține indubitabil că inculpatul a avut intenția de a omite publicarea în cuprinsul lucrării și a bibliografiei.

Împotriva acestei decizii au declarat recurs Parchetul de pe lângă Tribunalul București și partea civilă Beliş Vladimir.

Recursul Parchetului vizează greșita achitarea inculpatului, deoarece, așa cum rezultă din cele 2 rapoarte de expertiză, au fost identificate paragrafe absolut identice între cele 2 lucrări de medicină legală , fiind astfel, încălcate dispozițiile legii dreptului de autor.

În consecință, prin recursul parchetului s-a solicitat casarea deciziei și menținerea sentinței instanței de fond.

Partea civilă a arătat că în mod greșit s-a apreciat că fapta inculpatului nu reprezintă un plagiat al unei opere de creație originală, fundamentând această concluzie exclusiv pe raportul de expertiză întocmit de expertul Ioan Nicolae, care este specialist în proprietatea

industrială și nu intelectuală. Se consideră că instanța a confundat adevărul științific cu forma de exprimare literară, care aparține individului indiferent de ce adevăr susține.

În opinia părții civile, lucrarea sa este o operă științifică de creație intelectuală și intră sub protecția legii dreptului de autor.

Lipsa bibliografiei arată intenția inculpatului de a plagia lucrarea părții civile.

Verificând decizia atacată pe baza lucrărilor și materialului din dosarul cauzei, Curtea constată recursurile fondate, pentru următoarele considerente :

Atât instanța de fond, cât și cea de apel, au reținut că inculpatul, lucrarea editată, a preluat, uneori cuvânt cu cuvânt, altele schimbând doar forma de exprimare, doar păstrând sensul, paragrafe din lucrarea anterior editată de partea civilă.

Instanța de apel a comunicat că și în această situație, inculpatul preluat adevăruri general recunoscute în medicina legală și care deși, nu reprezintă o creație a autorului, în concluzie, acestea se pot regăsi în orice lucrare științifică de specialitate și nu pot reprezenta un plagiat.

Faptul preluării de paragrafe nefiind contestat, reținut și de instanța de recurs, problema de analizat este dacă lucrarea părții civile reprezintă o creație proprie, care să se bucure de protecție conform legii dreptului de autor.

Este de necontestat că lucrarea apărută în coordonarea părții civile este o operă științifică ce cuprinde atât adevăruri generale în domeniu preluare din alte lucrări menționate în bibliografie, cât și elemente de creație intelectuală, recunoscute în expertizele efectuate. Aceste elemente rezultă și din modul în care enunțurile sunt grupate și clasificate, explicate și analizate, în așa fel încât să poată fi asimilate de persoanele care lecturează opera științifică.

Așa cum s-a reținut de către specialiștii ORDA, există un număr de 61 de paragrafe, din care unele corespund până la a fi identice din punct de vedere al morfologiei, iar altele au fost supuse unor modificări neesențiale, fiind modificate doar forma de exprimare, ceea ce conturează elementele faptei penale.

De altfel, instanța de apel a mai reținut că omisiunea indicării bibliografiei se datorează unei erori tehnico - umane, ceea ce contrazice prima concluzie, aceea că preluarea paragrafelor nu reprezintă plagiat pe motivul lipsei elementelor de creație intelectuală.

Din acest raționament ar reieși că menționarea bibliografiei era obligatorie, dar omisiunea acesteia nu se datorează inculpatului, deși lucrarea, așa cum a fost editată, este asumată de acesta.

Față de considerentele expuse, se vor admite recursurile declarate, va casa decizia și va menține sentința instanței de fond.

Bucure

de Tri

nr. 990

PRES
NICUL

Red.V.E

Dact A.

ex

Tribuna

C.Cioba

D.Dolac

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Admite recursurile declarate de Parchetul de pe lângă Tribunalul București și de partea civilă BELIȘ VLADIMIR .

Casează integral decizia penală nr. 925 /A/20.09.2005 pronunțată Tribunalul București – Secția I-a Penală și menține sentința penală 996/04.07.2003 a Judecătoriei sector 2 București.

Cheltuielile judiciare rămân în sarcina statului .

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică azi 23 martie 2006.

**PREȘEDINTE
ȘEDINTEI
DOLAE STAN**

**JUDECĂTOR
VASILE BĂJAN**

**JUDECĂTOR
GEANINA CRISTINA ARGHIR**

**GRÉFIER
Georgeta Nicoleta Done**

d.V.B
ct A.V
x

Tribunalul București
Ciobanu
Dolache

